OKRESNÝ ÚRAD TRNAVA

ODBOR OPRAVNÝCH PROSTRIEDKOV
Referát starostlivosti o životné prostredie
Vajanského 2, P.O.BOX 3, 917 02 Trnava

Číslo spisu
OU-TT-OOP3-2022/025560-002

Trnava
27. 07. 2022

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa: 04. 08. 2022
V Trnave dňa: 12. 08. 2022
Podpis: .....

Rozhodnutie

o odvolaní

Popis konania / Účastníci konania

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, ako príslušný odvolací orgán štátnej správy podľa § 1 ods. 1 písm. b) zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 58 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správnom konaní") na základe odvolania Združenia domových samospráv, Rovniankova 14, P.O.BOX 218, 851 02 Bratislava, proti rozhodnutiu Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP3-2022/009661-021 zo dňa 04.05.2022, ktorým prvostupňový správny orgán po vykonaní zisťovacieho konania podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o posudzovaní") rozhodol, že navrhovaná zmena činnosti: „Šelpice – Boleráz, KRŽZ koľ. č. 1", k.ú Boleráz, k.ú. Šelpice, k.ú Klčovany, uvedená v predloženom oznámení o zmene navrhovanej činnosti navrhovateľa: Železnice SR, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO 31364501 v zastúpení spoločnosťou REMING CONSULT a.s., Trnavská cesta 27, 831 04 Bratislava 3, IČO: 35729023, sa nebude posudzovať podľa zákona o posudzovaní,

rozhodol takto:

Výrok

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní odvolanie Združenia domových samospráv zamieta a rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP3-2022/009661-021 zo dňa 04.05.2022 potvrdzuje.

Odôvodnenie

Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie vydal dňa 04.05.2022 rozhodnutie č. OU-TT-OSZP3-2022/009661-021, ktorým rozhodol, že navrhovaná zmena činnosti „Šelpice – Boleráz, KRŽZ koľ. č. 1", k.ú Boleráz, k.ú. Šelpice, k.ú Klčovany, uvedená v predloženom oznámení o zmene navrhovanej činnosti, sa nebude posudzovať podľa zákona o posudzovaní a pre uvedenú činnosť je preto možné požiadať o povolenie podľa osobitných predpisov. Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie zároveň vo výroku predmetného rozhodnutia určil podmienky, ktoré je nevyhnutné rešpektovať pri spracovaní ďalšieho stupňa dokumentácie stavby a v ďalšom procese konania o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.

Proti rozhodnutiu Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie č. č. OU-TT-OSZP3-2022/009661-021 zo dňa 04.05.2022 podal účastník konania: Združenie domových samospráv, Rovniankova 14, P.O.BOX 218, 851 02 Bratislava (ďalej len „odvolateľ") v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom k dôvodom svojho odvolania uvádza: „ a) Z doplňujúcej informácie nevyplýva vo vzťahu k rozhodnutiu EIA

v súvislosti s pripomienkami ZDS žiadny následok, vyjadrenie ani kontext. ŽSR len správne konštatujú, že ak bude uložená podmienka realizácie inovatívnych prvkov železničného zvršku spôsobom navrhovaným ZDS, bude tento systém nutné overiť a vystaviť povoľovací list. Nie je zrejmé, či systém uvádzaný ZDS je už v rámci ŽSR povolený alebo nie. Rovnako nie je zrejmé, akým spôsobom tieto oblasti rieši ŽSR. Ide o všeobecnú ničnehovoriacu odpoveď, ktorá v skutočnosti nenapĺňa účel a cieľ doplňujúcej informácie, ktorým je bližšie ozrejmiť vyjadrenie a požiadavky ZDS. ŽSR uvádzajú, že sa jedná o rekonštrukciu a nie modernizáciu, pričom nie je zrejmé, čo ŽSR obsahovo chápe pod týmito pojmami. Rekonštrukcia môže (a v skutočnosti aj má) zahŕňať aj modernizačné prvky, modernizácia je súčasne rekonštrukciou. Uvedenú terminologickú nejasnosť si ZDS nateraz vysvetľuje v kontexte vyjadrení ministra dopravy, že železničný koridor Bratislava - Košice bude modernizovaný na prevádzkovú rýchlosť 160 km/h len v rozsahu už posúdených úsekov; vo zvyšku dôjde ku komplexnej rekonštrukcii na pôvodné prevádzkové parametre rýchlosti 120 km/h bez zmien v železničnej ceste a úprav cestných križovaní. V tomto kontexte sú požiadavky ZDS požiadavkami aplikovateľnými v rámci takto deklarovanej rekonštrukcie železničných ciest a nie je dôvod ich neakceptovať, resp. tento dôvod uvedený nebol. b) Na stránke projektu neboli zverejnené predpísané náležitosti podľa § 24 ods. 1 písm. i zákona EIA (stanoviská dotknutých orgánov, stanoviská verejnosti, doplňujúca informácia). Podľa § 24 ods. 45 zákona EIA môže podať odvolanie aj ten subjekt, ktorý nebol účastníkom konania. Správne konanie sa riadi zásadou neverejnosti, teda neúčastník konania nevie ani využiť alternatívny spôsob získania týchto informácií. Pre podanie odvolania môžu byť podstatné práve informácie, ktoré nie sú v zámere ale sú podkladom rozhodnutia na základe dokazovania v zisťovacom konaní. Týmto spôsobom sa ipso facto zužuje informovanosť verejnosti o životnom prostredí a znižuje sa možnosť podať odvolanie podľa § 24 ods. 4 zákona EIA. Keďže sa jedná o osobitný právny predpis, ten nie je možné nahrádzať postupom podľa všeobecného správneho poriadku a osobitné inštitúty zverejnenia informácií a konzultácií nie je možné nahrádzať inštitútom vyjadrenia k podkladom rozhodnutia, čo je v rozpore so základnou zásadou subsidiarity používania správneho poriadku. Úrad k uvedenému ustanoveniu uvádza „Príslušný orgán nezverejnil na stránke MŽP SR podklady k vydaniu rozhodnutia ako vo svojom stanovisku žiadala dotknutá verejnosť s odvolaním sa na § 24 ods. 1 písm. i) príslušný úrad vydáva v tomto konaní rozhodnutie zo zisťovacieho konania. Uvedené rozhodnutie nie je záverečným stanoviskom a nie je ani žiadnym povolením navrhovanej činnosti. Dotknutá verejnosť mala možnosť nahliadnuť do spisu počas celého zisťovacieho konania. Z uvedenej úvahy je zrejmé, že úrad nesprávne interpretuje citovanú právnu normu len na základe doslovného gramatického výkladu, čo je v danom prípade nesprávne. Zákon o EIA okrem iného transponuje do slovenského právneho poriadku Smernicu o EIA, ktorá používa legálny termín „povolenie" na označenie rozhodnutia, ktorým sa uskutočňuje proces EIA. V zákone EIA sú definované 3 druhy rozhodnutia, ktoré zakončujú proces EIA: rozhodnutie o podnete podľa § 19, rozhodnutie zo zisťovacieho konania podľa smernice o EIA. Takémuto výkladu nasvedčuje aj § 29 ods. 12 zákona EIA, ktorým sa odstraňuje zákonná prekážka podľa § 38 ods. 3 zákona EIA – teda rozhodnutie zo zisťovacieho konania „povoľuje" ísť v rozhodovacom procese ďalej, resp. „povoľuje" daný zámer z hľadiska účelu a cieľov zákona EIA. Je nepochybné aj zo systematiky § 24 ods. 1 zákona EIA, že s ním sleduje zverejňovanie informácií, ktoré sa týkajú daného procesu EIA; vzhľadom na § 38 ods. 3 zákona EIA ani nie je možné ani len začať následné konanie o povolení činnosti; preto doslovný gramatický výklad použitý úradom je absurdný a sám o sebe z tohto dôvodu preukazujúci jeho nesprávnosť. Je nepochybné, že proces EIA je vecou záujmu verejnosti , preto platia ustanovenia § 3 ods. 6 správneho poriadku; toto všeobecné ustanovenie je konkretizované práve v § 24 ods. 1 zákona EIA. c) odmietame deformovaný výklad a uplatňovanie Európskeho práva ako aj zákona EIA, ktoré sú nezlučiteľné so základnými európskymi hodnotami a základnými zásadami Európskeho správneho práva, nesledujúc účel a cieľ zákona EIA podľa § 2 a ktoré sú v rozpore s tzv. eurokonformným výkladom zákona popierajúcim Aarhuský dohovor (https://slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ//43/20060204). V tomto smere sme zaznamenali snahu úradov uplatňovať procesy EIA len ako povinné vyjadrovanie v rámci podkladového rozhodnutia pre následné povoľovacie konanie. Všimli sme si, že v rámci tejto deformácie úrady neobhajujú verejné záujmy životného prostredia, zelenej transformácie a práv verejnosti, ale záujmy investorov. V tejto súvislosti je potrebné spomenúť aj diskreditačnú antikampaň ministra hospodárstva, ktorý podľa vlastných slov s európskou legislatívou nesúhlasí, preto sa snažil kriminalizovať ZDS a tak podľa nás poskytnúť zámienku pre šikanózny výkon verejnej správy úradmi a súčasne poskytnúť zámienku pre porušovanie práva v tejto oblasti. Uvedené je prejavom uplatňovania nesprávneho predpokladu, že ekonomický a hospodársky záujem navrhovateľa má prednosť pred ekologickými záujmami; resp. ekologické záujmy sa musia prispôsobiť ekonomickým záujmom ako aj že činnosť žalobcu ako ekologického spolku sa musí prispôsobiť a podriadiť alebo aspoň „nebyť prekážkou" ekonomických záujmov vedľajšieho účastníka konania. Takýto spôsob uvažovania je v rozpore so zásadou opatrnosti, ktorá v Európskom práve kladie hierarchiu záujmov presne naopak – ekologické záujmy majú prednosť pred ekonomickými a hospodárskymi resp. ekonomické a hospodárske záujmy sa musia prispôsobiť ekologickým. Práve neaplikovanie tejto základnej právnej zásady vyplývajúcej z tzv. Lisabonských zmlúv je právnym základom a podstatou systematickej nesprávnosti a nezákonnosti rozhodovania úradov na

Slovensku. Zásada opatrnosti vyplýva z čl. 4 ods. 2 písm. k, čl. 11, čl. 168 ods. 1 a 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a prostredníctvom čl. 7 ods. 2 Ústavy sa stala súčasťou ústavných hodnôt a princípov, ktoré je potrebné na Slovensku aplikovať a z ktorých je potrebné vychádzať aj v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy. Aplikácia preferencie ekologických záujmov je teda súčasťou ústavne súladného výkladu a aplikácie práva a úrad z nej musí vychádzať a aplikovať naprieč celým konaním a v každom momente konania a rozhodovania. Opomenutie tejto zásady spôsobilo následné kaskádovité námietky a výhrady k nesprávnosti a nezákonnosti uplatňovania transponovaných európskych právnych predpisov, t.j. k námietkam pre nesprávne uplatňovanie ustanovení zákona EIA; ďalšie odvolacie dôvody je nutné vnímať v tomto kontexte. Je legitímnym očakávaním občanov Európskej únie, aby sa tento princíp uplatňoval a je súčasťou právnej istoty občanov Európskej únie, že rozhodnutia slovenských úradov budú uvedený princíp nadradenosti ekologických a environmentálnych záujmov rešpektovať, uvádzať do života a napĺňať v bežnej aplikačnej praxi. Napadnuté rozhodnutie sa tým neriadilo a preto je nezákonné z dôvodu porušenia zásady opatrnosti, zásady legitímnych očakávaní a právnej istoty. d) Podľa § 29 ods. 3 zákona EIA (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpsiy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#=paragraf-29.odsek-3) „Ak sa rozhoduje o tom, čisa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4". Napadnuté rozhodnutie neobsahuje identifikáciu ktoré kritériá podľa prílohy č. 10 k zákonu EIA (https://shorturl.at/IsABY) úrad pri rozhodovaní o ďalšom (ne)posudzovaní použil a ako ich vyhodnotil. Podľa § 12 zákona o životnom prostredí č. 17/1992 Zb. (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-12) „ (1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností." Z citovaného ustanovenia vyplýva, že aj pri rozhodovaní o ďalšom posudzovaní či neposudzovaní sa musí vychádzať nie z voľného posúdenia zámeru ale z aplikácie konkrétnych kritérií, pričom na ich vyhodnotenie sa použijú hmotnoprávne normy osobitných zákonov, ktoré regulujú ten-ktorý vplyv, či zložku životného prostredia, ktorého sa dané kritérium týka. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR nesmie byť rozhodnutie úradu svojvoľné, ale vždy založené na Ústave a zákonoch; týka sa to aj rozhodnutia o ďalšom posudzovaní či neposudzovaní. V danom prípade nebol výrok rozhodnutia o ďalšom neposudzovaní podporený konkrétnymi osobitnými zákonmi, ktoré by odôvodňovali takýto výrok a to zo žiadneho hľadiska, ktoré predpokladajú kritériá podľa prílohy č. 10 k zákonu EIA a preto nebolo rozhodnuté v zmysle § 29 ods. 3 zákona EIA – teda na základe primeraného použitia týchto kritérií. e) Podľa § 17 ods. 1 zákona o životnom prostredí č. 17/1992 Zb. (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-17.odsek-1) „Každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, predchádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie."; citované ustanovenie ukladá právnu povinnosť identifikácie a realizácie zmierňujúcich opatrení priamo navrhovateľovi. Podľa § 2 písm. d) zákona EIA č. 24/2006 Z.z. (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-2) „Účelom zákona je najmä určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia; podľa § 29 ods. 13 zákona EIA č. 24/2006 Z.z. „Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie."; citované ustanovenia ukladajú právnu povinnosť určiť konkrétne zmierňujúce opatrenia navrhovateľovi. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne konkrétne zmierňujúce opatrenia a preto je v rozpore ako s gramatickým tak aj teleologickým výkladom zákona a teda je nezákonné. Rozhodnutie však vo výrokovej časti obsahuje formulácie, ktoré uvádzali dotknuté orgány, nejedná sa však o zmierňujúce opatrenia ale o uvedenie všeobecných zákonných povinností podľa osobitných právnych predpisov. Úrad okrem toho, že si nesplnil zákonnú povinnosť podľa § 29 ods. 13 zákona EIA sa snaží zakryť svoju nekompetentnosť a neodbornosť tým, že cituje bez akejkoľvek logiky zo stanovísk dotknutých orgánov snažiac sa vyvolať dojem, že sa poriadne zaoberal vecou. f) Výrok rozhodnutia musí byť jednoznačný, zrozumiteľný, určitý a vykonateľný; to podmienky napadnutého rozhodnutia (ktoré sú súčasťou výroku) nespĺňajú a preto je napadnuté rozhodnutie nezákonné aj pre nedodržanie všeobecných pravidiel týkajúcich sa výroku rozhodnutia v zmysle § 46 Správneho poriadku; je svojvoľné a arbitrárne v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Podľa § 12 zákona o životnom prostredí č. 17/1992 Zb. (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-12) „ (1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností." Podľa § 17 ods. 1 zákona o životnom prostredí č. 17/1992

Zb. (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/17/20220101.html#paragraf-17) „(1) Každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, predchádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie. (2) Každý, kto využíva územia alebo prírodné zdroje, projektuje, vykonáva alebo odstraňuje stavby, je povinný také činnosti vykonávať len po zhodnotení ich vplyvov na životné prostredie a zaťaženie územia, a to v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a osobitnými predpismi. (3) Každý, kto hodlá zaviesť do výroby, obehu alebo spotreby technológie, výrobky a látky, alebo kto ich hodlá dovážať, je povinný zabezpečiť, aby spĺňali podmienky ochrany životného prostredia a aby v prípadoch ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi boli posúdené z hľadiska ich možných vplyvov na životné prostredie." Z uvedeného vyplýva, že transpozícia Smernice o EIA (https://eur-lex.europa.eu/legal content/SK/TXT/?uri=LEGISSUM%3Aev0032) do slovenského právneho poriadku bola vykonaná s ohľadom na systematiku práva životného prostredia dlhodobo budovaného a úradmi dlhodobo ignorovaného. Úradníci nepoznajú ani len tento základný zákon, ktorý stanovuje základné zásady a povinnosti pri starostlivosti a tvorbe životného prostredia, čo sa týka aj úradu, voči ktorému smeruje toto odvolanie. Z citovaných noriem a základných zásad a povinností pri ochrane životného prostredia podľa zákona o životnom prostredí vyplýva, že ani podmienky nesmú byť určené svojvoľne, „od brucha", ale musia zásadne vychádzať z hmotno-právnych noriem osobitných zákonov, ktoré určujú medzné hodnoty pre ochranu životného prostredia a jeho zložiek a ak takých niet potom iných hmotno-právnych noriem, ktoré regulujú ochranu a tvorbu životného prostredia podľa osobitných zákonov. Preto aj odôvodnenie akceptovania resp. neakceptovania pripomienok a návrhov ZDS podľa § 20a zákona EIA musí obsahovať nie svojvoľnú úvahu, ale úvahu, ktorá vysvetľuje akceptovanie resp. neakceptovanie tej ktorej pripomienky s odkazom a použitím konkrétneho ustanovenia osobitného predpisu regulujúceho ochranu tej ktorej zložky životného prostredia; bez tohto odkazu je rozhodnutie svojvoľné a arbitrárne. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR môžu úrady konať len na základe Ústavy a zákona a spôsobom, ktorý predpokladá zákon; to sa týka aj určenia podmienok rozhodnutia a ich vyhodnotenia. Dokonca by sme mohli povedať, že najmä týchto inštitútov, nakoľko tieto sú zmaterializovaním práva verejnosti na ovplyvnenie výsledku projektu v zmysle čl. 6 Aarhuského dohovoru. Povinnosť podľa § 20a zákona EIA si úrad nesplnil, vo vzťahu k stanoviskám dotknutých orgánov uviedol „Niektoré pripomienky z doručených stanovísk boli zahrnuté do opatrení určených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ďalšie sa týkajú povinností navrhovateľa vyplývajúcich z ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, preto nemôže byť predmetom rozhodovania príslušného orgánu ale budú riešené v rámci povoľovacieho procesu, ktoré sú záväzné pre príslušný povoľovací orgán." Z uvedeného zdôvodnenia vyplýva nepochopenie inštitútu podľa § 29 ods. 13 zákona EIA, ktorým je záväzným spôsobom (§ 40 ods. 1 správneho poriadku) práve pre následné povoľovacie konania ustáliť opatrenia, ktoré bude navrhovateľ povinný plniť. Spôsob rozhodnutia teda sledoval práve vyhnutie sa účelu a cieľu zákona EIA podľa § 2 zákona EIA. g) Neboli vykonané konzultácie podľa § 63 zákona EIA, hoci má na ne verejnosť právny nárok. Výklad a uplatňovanie § 63 zákona EIA je v rozpore s novelou smernice o EIA č.2014/52/EÚ (https://www.enviroportal.sk/uploads/files/EIA SEA/Novela-smernice-201192EU-.pdf) v bodoch 23,29, 34 preambuly a teda úrad vykladal v tomto ohľade § 63 zákona EIA v rozpore s účelom a cieľmi a textom platnej Smernice o EIA. V danom prípade úrad účelovo a šikanózne vykladal a uplatnil § 63 zákona EIA tak, aby konzultácie neboli vykonané, teda, aby verejnosť nemohla získať potrebné informácie, nemohla priamo vysvetliť svoje stanovisko a postoje a nemohla priamo odborne diskutovať s navrhovateľom; teda tak, aby verejnosť v rozpore s § 3 ods. 2 Správneho poriadku nemohla účinne obhajovať svoje práva a záujmy. Počas pandémie COVID-19 sa konzultácie vykonávajú len písomne (§65g zákona EIA); najlepšou správnou praxou sa na Slovensku stalo, že úrad zabezpečené stanoviská a doplňujúce informácie zverejní podľa § 24 ods. 1 zákona EIA na webovej stránke projektu na enviroportáli, pričom v rámci oboznámenia s podkladmi na túto skutočnosť výslovne upozorní s tým, že vyzve na vyjadrenie k podkladom a vykonanie písomnej konzultácie. Základom a podstatou konzultácie je viesť odbornú diskusiu tak, aby sa umožnilo verejnosti získať všetky potrebné informácie a aby v rámci svojej aktivity mohla reálne ovplyvniť výsledok projektu, čo sa v danom prípade nestalo. Týmto spôsobom vedenia procesu EIA bolo verejnosti znemožnené efektívne sa procesu EIA zúčastniť, zistiť relevantné informácie o životnom prostredí ako aj ovplyvniť výsledok projektu. Keďže sa jedná o osobitný právny inštitút, nie je možné nahrádzať všeobecnými ustanoveniami podľa § 21 správneho poriadku, nakoľko je to proti základnej zásade správneho práva a tým je subsidiarita správneho poriadku. h) Zákonom EIA sa do slovenského právneho poriadku transponovala Smernica o EIA (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=LEGISSUM%3Aev0032). Je povinnosťou členského štátu zabezpečiť taký výklad a uplatňovanie zákona, ktoré zabezpečí plnenie európskej smernice z hľadiska dosiahnutia cieľov, ktoré proces EIA kladie. To splnené nebolo, nakoľko úrad neuplatňoval tzv. eurokonformný výklad zákona, ale podriadil ho výlučne vnútroštátnemu výkladu, ktorým sa nesledovali ciele určené Smernicou o EIA. Úrad procesne postupoval v rozpore so zásadou subsidiarity používania správneho poriadku, kedy osobitné inštitúty podľa zákona EIA (konzultácia) subsumoval pod všeobecný inštitút ústneho pojednávania; úrad nerešpektoval osobitný právny predpis s prednosťou aplikácie (Aarhuský dohovor a Smernica o EIA) v rozpore s čl. 7 ods.

2 Ústavy SR, ktoré kladú osobitné požiadavky a nároky na inštitúty, ktoré vyplývajú z európskej legislatívy. Vplyvom transpozície Smernice o EIA sa otvára ďalší zásadný problém aplikácie európskeho práva slovenskými štátnymi orgánmi a to je skutočnosť, že v prípadoch, kedy vykonávajú európske právne predpisy, nie sú len vnútroštátnymi orgánmi verejnej moci, ale súčasne aj subsidiárnymi výkonnými orgánmi Európskej únie (niečo na spôsob preneseného výkonu štátnej správy samosprávami; tak štátne orgány vykonávajú prenesený výkon európskej správy vecí verejných). V takom prípade sa však štátne orgány (akéhokoľvek) členského štátu riadiť nielen vnútroštátnymi právnymi predpismi ale aj právnymi predpismi, ktorými sa upravujú európske orgány a inštitúcie. To zahŕňa predovšetkým Európsky kódex dobrej správnej praxe (https:/www.ombudsman.europa.eu/sk/publication/3510) či prioame uplatňovanie európskych právnych zásad ako je napr. prednosť ekologických záujmov verejnosti pred hospodárskymi záujmami štátu a ekonomickými záujmami podnikateľov. Úrad neaplikoval tzv. eurokonformný výklad a uplatňovanie zákona, t.j. nesledoval plnenie účelu a cieľov európskych právnych predpisov, ale vnútroštátne hľadiská výkonu verejnej moci. i) Zákonom EIA sa však do slovenského právneho poriadku transponovali nielen európske právne predpisy, ale aj medzinárodná zmluva a to Aarhuský dohovor; preto aplikácia zákona EIA je súčasne otázkou medzinárodného práva verejného a otázkou dodržiavania záväzkov Slovenskej republiky voči medzinárodnému spoločenstvu. Úrad preto musí zohľadňovať a aplikovať zásady medzinárodného práva verejného, záujmy medzinárodného spoločenstva na úseku životného prostredia, ktorým sa čelí globálnym krízam ako je napr. klimatická kríza, odlesňovanie, strata biodiverzity, starostlivosť o vody. Uvedené je predmetom aj európskych smerníc (viď predchádzajúci odvolací bod) ale aj predmetom medzinárodných záväzkov. Plnenie medzinárodných záväzkov bolo rozhodnutím úpne ignorované. Predmetom medzinárodného práva verejného je však aj účasť ZDS v konaní; ZDS totiž nie je len nejakým slovenským občianskym združením z Petržalky; ZDS je ekologickou organizáciou, ktorej medzinárodné spoločenstvo medzinárodnou zmluvou poverilo sledovanie záujmov medzinárodného spoločenstva v oblasti životného prostredia na Slovensku. Konanie nerešpektovalo ani túto stránku veci. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa § 55 ods. 1 Správneho poriadku odkladný účinok. ZDS je inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach (https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBA89), kde je neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasti európskej Zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition.sk)."

Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie listom č. OU-TT-OSZP3-2022/009661-026 zo dňa 03.06.2022 vyzval ostatných účastníkov konania, aby sa v stanovenej lehote vyjadrili k podanému odvolaniu. V stanovenej lehote sa k podanému odvolaniu vyjadril účastník konania navrhovateľ Železnice SR, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO 31364501 v zastúpení spoločnosťou REMING CONSULT a.s., Trnavská cesta 27, 831 04 Bratislava 3, IČO: 35729023, ktorý okrem iného uviedol: „ V doplňujúcich informáciách navrhovateľ uviedol, že požadovaný zelený zvršok nie je navrhované aplikovať na predmetný traťový úsek z dvoch hlavných dôvodov: absentujúci povoľovací list umožňujúci zabudovanie technického prvku do železničnej infraštruktúry a nevhodné technické riešenie z hľadiska potrebnej pravidelnej kontroly a údržby trate. Systém zeleného zvršku požadovaný ZDS nie je povoleným prvkom pre zabudovanie do žel. infraštruktúry v podmienkach SR. Technické dodacie podmienky na jednotlivé komponenty žel. trate majú za cieľ primárne sledovať čo najdlhšiu životnosť jednotlivých zabudovaných prvkov ako aj čo najjednoduchšie vykonávanie údržby. Zelený zvršok býva preferovaný najmä v zastavaných územiach miest, nakoľko patrí k mestotvorným a urbanistickým prvkom. Celý dotknutý traťový úsek je trasovaný v extraviláne. Tiež z dôvodu čoraz menšieho objemu finančných prostriedkov vyčlenených zo štátneho rozpočtu na údržbu majetku Slovenskej republiky – žel. infraštruktúry, správca ŽSR – navrhovateľ má za povinnosť preferovať nízkonákladové a nízkoúdržbové technické riešenia. Vydanie povoľovacieho listu býva iniciované výrobcom, resp. dodávateľom technického prvku, pričom ide o zdĺhavý povoľovací proces, ktorý vyžaduje overovaciu a skúšobnú prevádzku. Ako bolo spomenuté vyššie absencia povoľovacieho listu umožňujúceho zabudovať nový technický prvok - „zelený zvršok" do železničnej siete Slovenskej republiky neznamená len nové technické komponenty, ale aj nový systém pravidelnej údržby, a čo je nemenej dôležité hlavne kontroly tohto systému. Nastavenie parametrov pravidelnej kontroly, údržby nového systému musí vychádzať z

overovacej a skúšobnej prevádzky „zeleného zvršku" najmenej 12 mesiacov, nakoľko je potrebné overiť, ako sa bude „zelený zvršok" správať v každom ročnom období, jeho vplyv na železničný spodok (t.j. priepustnosť žel. spodku), systémy odvodnenia, vplyvy na železničné priecestia, vystrojenosť trate, následnú údržbu, spôsob pravidelnej kontroly a pod. Zároveň podotýkame, že výsledky z overovacej prevádzky je treba aj spracovať, následne vyhodnotiť, odstrániť prípadné technické nedostatky a ak budú závažné, systém prestavať a opäť zahájiť overovaciu a skúšobnú prevádzku. Celý tento proces sa môže výrazne predĺžiť, čo by mohlo mať negatívny vplyv na celý úsek trate Trnava – Kúty.
A to znížením priepustnosti, rýchlosti, a čo je veľmi závažné aj bezpečnosti. V rámci železničnej siete SR nie sú prijaté predpisové ustanovenia akým spôsobom sa majú na tratiach so „zeleným zvrškom" vykonávať bezpečnostné prehliadky. Tieto kontrolné postupy (predpisové ustanovenia) vychádzajú a sú vypracované až na základe overovacej a skúšobnej prevádzky. Rozdiel medzi rekonštrukciou medzi modernizáciou možno zhrnúť v zmysle platných predpisov nasledovne: rekonštrukcia predstavuje zásahy do existujúceho hmotného majetku s následkom kvalitatívnej zmeny jeho technických parametrov a modernizácia predstavuje rozšírenie vybavenosti hmotného majetku o také súčasti, ktoré pôvodne neobsahoval, s celkovou zmenou výkonu subsystému. Predmetná zmena navrhovanej činnosti spočíva v rekonštrukcii dotknutého traťového úseku, a teda v kvalitatívnej obnove jeho prvkov, ktoré sú momentálne v nevyhovujúcom stave. Traťový úsek Šelpice – Boleráz leží na významnej železničnej trati Trnava – Kúty, ktorá zároveň slúži pre trať Bratislava – Kúty – št. hr. Ako odklonová v prípade mimoriadnych udalostí prípadne jej preťaženia. Prípadné obmedzenia na trati Trnava – Kúty spojené s overovacou prevádzkou by v tomto prípade ešte viac zhoršili mimoriadny stav na trati Bratislava – Kúty."

K podanému odvolaniu sa ďalej tiež vyjadril dotknutý orgán Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, ktorý vo svojom vyjadrení k odvolaniu okrem iného uviedol: „K bodu a) odvolania: S tvrdením odvolateľa sa nemožno stotožniť, pretože z vyjadrenia spoločnosti REMING Consult, a.s., jednoznačne vyplývajú podmienky a spôsob zavedenia nových inovatívnych riešení, pričom jasne deklaruje, že v zmysle príslušných noriem a predpisov ŽSR je možné tieto zavádzať až na základe kladných výsledkov z overovacej a skúšobnej prevádzky a následného záväzného odsúhlasenia zmeny technických parametrov správcom železničnej infraštruktúry po vydaní príslušného certifikátu – povoľovací list. Zároveň konštatuje, že pre navrhovaný typ žel. zvršku nie je k dispozícii povoľovací list, z čoho jasne vyplýva, že nie je možné toto inovatívne riešenie použiť, pretože nie je aktuálne schválené. Okrem iného je nevyhnutné konštatovať, že v prípade použitia inovatívneho prvku by došlo k modernizácii a nie k rekonštrukcii. Odvolateľ zároveň tvrdí, že z odpovede nie je možné zistiť, čo ŽSR obsahovo chápe pod pojmami rekonštrukcia a modernizácia. V tomto prípade je nevyhnutné na zistenie obsahu a účelu práva použiť základné výkladové pravidlá. Gramatické pravidlá výkladu upresňujú obsah týchto pojmov nasledovne: Rekonštrukcia (vychádzajúc zo všeobecne uznávaných slovníkov slovenského jazyka) – uvádzanie do pôvodného stavu; obnovovanie, obnovenie podľa pôvodného stavu; Modernizácia – prispôsobenie niečoho požiadavkám a potrebám dnešnej doby; uplatňovanie nových poznatkov, metód, technológií. Z uvedeného následne vyplýva, že pri rekonštrukcii nedochádza k zavádzaniu nových inovatívnych riešení, ale pôvodný nevyhovujúci stav potrebuje rekonštrukciu, teda opravu tak, aby spĺňal základné požiadavky bezpečnosti. K bodu b) odvolania: Odvolateľ namieta, že na stránke projektu neboli zverejnené stanoviská dotknutých orgánov, stanoviská verejnosti a doplňujúce informácie. Avšak s prihliadnutím na § 24 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení neskorších predpisov (ďalej len „zákon EIA"), v ktorom sa konkretizujú možnosti účasti verejnosti a dotknutej verejnosti v konaní možno konštatovať, že aj táto povinnosť bola splnená tak, ako je uvedená v § 24 ods. 1 písm. f) kde sa konkrétne stanovuje, že príslušný orgán informuje bezodkladne verejnosť na svojom webovom sídle, prípadne aj na svojej úradnej tabuli o čase, mieste a spôsobe, ktorým sa relevantné informácie sprístupnia verejnosti vrátane informácie o konaní verejného prerokovania. Okrem iného zároveň platí, so subsidiárnym použitím zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správnom konaní"), že ak odvolateľ podal odvolanie podľa § 24 ods. 4 zákona EIA, má postavenie účastníka konania a teda má právo nahliadať do spisu ako účastník konania a tým sa zoznámiť so všetkými stanoviskami a informáciami, pričom s prihliadnutím na tieto dva inštitúty, ktoré umožňujú získavať informácie možno konštatovať, že podmienka zaručenia práva na informovanosť bola splnená. Zákon EIA pozná tri konania: 1. konanie o podnete, 2. zisťovacie konanie, 3. záverečné stanovisko. Výsledkom zisťovacieho konania o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti podľa 29 ods. 2 zákona EIA je či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona alebo nebude. To znamená, že argument OÚ TT v rozhodnutí, že nejde o povolenie navrhovanej činnosti ako takej pokladáme za správny, pretože k povoľovaniu navrhovanej činnosti dochádza až následne čo je ustanovené v § 29 ods. 12 zákona EIA, podľa ktorého rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní oprávňuje navrhovateľa navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ktorá musí byť predmetom zisťovacieho konania podľa § 18 ods. 2, podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti, ak v rozhodnutí príslušný orgán

určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona. K bodu c) odvolania: V súvislosti s vyššie uvedenými stanoviskami považujeme námietky v bode c) za zodpovedané a tým za bezpredmetné. K bodu e) a f) odvolania: Rozhodujúci orgán, teda OÚ TT má povinnosť podľa § 29 ods. 13 zákona EIA v rozhodnutí vo výrokovej časti musia byť aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie. Podmienky sa nachádzajú vo výrokovej časti rozhodnutia a aj keby rozhodujúci orgán citoval stanoviská dotknutých orgánov (z dôvodu zabezpečenia čo najvyššej možnej miery odbornosti pre jednotlivé časti životného prostredia – ovzdušie, voda...), povinnosť v takomto prípade splnená je aj preto sa nemožno stotožniť s názorom odvolateľa, že výrok rozhodnutia nie je jednoznačný, zrozumiteľný alebo vykonateľný. Zároveň si dovoľujeme konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku, ktorá bola odvolateľmi nastolená. Nevyhnutné je, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty, ktoré majú na rozhodovanie vplyv."

Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový správny orgán") nerozhodol v zmysle § 57 ods. 1 zákona o správnom konaní o odvolaní, a preto listom č. OU-TT-OSZP3-2022/009661-029 zo dňa 17.06.2022 predložil odvolanie spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu Okresnému úradu Trnava, odboru opravných prostriedkov na rozhodnutie.

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, ako príslušný odvolací orgán (ďalej len „odvolací orgán"), na základe odvolania odvolateľa preskúmal v zmysle § 59 ods. 1 zákona o správnom konaní zákonnosť napadnutého rozhodnutia a celý spisový materiál, výsledky svojich zistení porovnal s príslušnými právnymi predpismi.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o životnom prostredí"), každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, prechádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie.

Podľa § 3 písm. b) zákona o posudzovaní, posudzovanie vplyvov strategického dokumentu je postup uvedený v druhej časti tohto zákona, v priebehu ktorého sa hodnotia pravdepodobné vplyvy strategického dokumentu na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí; tento postup zahŕňa predloženie oznámenia o vypracovaní strategického dokumentu (ďalej len "oznámenie"), vypracovanie rozsahu hodnotenia strategického dokumentu, správy o hodnotení vplyvov strategického dokumentu na životné prostredie (ďalej len "správa o hodnotení strategického dokumentu") a záverečného stanoviska z posúdenia strategického dokumentu, pričom pri všetkých fázach postupu je zabezpečený prístup verejnosti a konzultovanie strategického dokumentu s verejnosťou, a ak ide o posudzovanie vplyvov presahujúcich štátne hranice, aj s dotknutou stranou,

Podľa § 18 ods. 2 písm. d) zákona o posudzovaní, predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti musí byť každá zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti B, ktorá môže mať významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, ak ide o činnosť už posúdenú, povolenú, realizovanú alebo v štádiu realizácie.

Podľa § 20a zákona o posudzovaní, rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní a záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia obsahuje a) odôvodnenie rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 13 alebo b) odôvodnenie záverečného stanoviska vrátane toho, ako sa príslušný orgán vysporiadal s jednotlivými stanoviskami doručenými v priebehu posudzovania vplyvov, ako aj s odborným posudkom podľa § 36 a dôvody odsúhlasenia alebo neodsúhlasenia realizácie navrhovanej činnosti podľa § 37 ods. 4 a prílohy č. 12 časti VII a c) ďalšie údaje uvedené v prílohe č. 12

Podľa § 24 ods. 2 zákona o posudzovaní, dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3 alebo odseku 4, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu. Právo dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie, ktorá prejavila záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene postupom podľa odseku 3 alebo odseku 4, môže byť povolením navrhovanej činnosti alebo jej zmeny alebo následnou realizáciou navrhovanej činnosti alebo jej zmeny priamo dotknuté.

Podľa § 24 ods. 3 zákona o posudzovaní, verejnosť prejaví záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním a) odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4, b) odôvodnených

pripomienok k rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa § 30 ods. 8, c) odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2, d) odôvodneného písomného stanoviska k oznámeniu o zmene podľa § 29 ods. 9.

Podľa § 24 ods. 4 zákona o posudzovaní, verejnosť má právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona (ďalej len "rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní"), alebo proti záverečnému stanovisku aj vtedy, ak nebola účastníkom zisťovacieho konania alebo konania o vydaní záverečného stanoviska alebo jeho zmeny. Za deň doručenia rozhodnutia sa pri podaní takého odvolania považuje pätnásty deň zverejnenia rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 15 alebo záverečného stanoviska príslušným orgánom podľa § 37 ods. 6. Verejnosť podaním odvolania zároveň prejaví záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení.

Podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona o posudzovaní, ak ide o navrhovanú činnosť uvedenú v § 18 ods. 2, navrhovateľ je povinný pred začatím povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti doručiť príslušnému orgánu písomne a elektronicky oznámenie o zmene navrhovanej činnosti vypracované podľa prílohy č. 8a, ak má byť predmetom zisťovacieho konania zmena navrhovanej činnosti.

Podľa § 29 ods. 2 zákona o posudzovaní, príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 29 ods. 6 zákona o posudzovaní, príslušný orgán oznámenie o zmene navrhovanej činnosti, ktoré je v súlade s odsekom 1 písm. b), do troch pracovných dní po doručení a) zašle povoľujúcemu orgánu, dotknutému orgánu a dotknutej obci, b) zverejní na svojom webovom sídle.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o posudzovaní, dotknutá obec do troch pracovných dní po doručení oznámenia o zmene navrhovanej činnosti informuje verejnosť na svojom webovom sídle, ak ho má zriadené, a na úradnej tabuli obce o tejto skutočnosti a o tom, kde a kedy možno do oznámenia o zmene navrhovanej činnosti nahliadnuť, v akej lehote môže verejnosť zasielať pripomienky a miesto, kde sa môžu pripomienky podávať, pričom zabezpečí sprístupnenie oznámenia o zmene navrhovanej činnosti pre verejnosť najmenej desať pracovných dní od zverejnenia uvedených informácií.

Podľa § 29 ods. 9 zákona o posudzovaní, rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec môžu doručiť príslušnému orgánu písomné stanoviská k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od jeho doručenia; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, tak sa stanovisko považuje za súhlasné. Verejnosť môže doručiť príslušnému orgánu písomné stanovisko k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od zverejnenia uvedených informácií podľa odseku 8; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď bolo v určenej lehote doručené dotknutej obci.

Podľa § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní, výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

Podľa § 56 písm. b) zákona o posudzovaní, okresný úrad vo veciach posudzovania vplyvov na životné prostredie vykonáva zisťovacie konanie strategických dokumentov podľa § 7 a navrhovaných činností podľa § 29 s dosahom na územie okresu, v ktorom má sídlo, okrem zisťovacieho konania pre zmeny navrhovanej činnosti podľa § 18 ods. 2 písm. c).

Podľa § 63 ods. 1 zákona o posudzovaní, príslušný orgán pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov alebo navrhovaných činností alebo ich zmien zabezpečí vykonanie konzultácií s povoľujúcim orgánom alebo schvaľujúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov.

Podľa § 63 ods. 2 zákona o posudzovaní, obsahom konzultácií medzi navrhovateľom, obstarávateľom a ostatnými subjektmi procesu posudzovania vrátane verejnosti môžu byť najmä a) doplňujúce informácie o strategickom dokumente a navrhovanej činnosti, b) informácie o možných vplyvoch strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia, c) vzájomné oboznámenie sa so stanoviskami, d) doplnenie alebo upresnenie navrhovaných opatrení, e) obsah a rozsah poprojektovej analýzy.

Podľa § 64 zákona o posudzovaní, na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem a) konania podľa druhej a štvrtej časti zákona, b) osobitosti konania podľa § 20 ods. 1 a 3, c) upustenia od variantného riešenia podľa § 22 ods. 6, d) určenia obcí, v ktorých bude zámer k nahliadnutiu podľa § 23 ods. 2, e) určenia rozsahu hodnotenia a harmonogramu podľa § 30, f) konfliktu záujmov podľa § 63a, g) vydávania potvrdenia o súlade podľa § 37a.

Procesné úkony vyplývajúce zo zákona o posudzovaní vplyvov boli prvostupňovým orgánom dodržané nasledovne:

Prvostupňový správny orgán, začal vo veci konať na základe oznámenia o zmene navrhovanej činnosti navrhovateľa: Železnice SR, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO 31364501 v zastúpení spoločnosťou REMING CONSULT a.s., Trnavská cesta 27, 831 04 Bratislava 3, IČO: 35729023, predloženej dňa 16.02.2022 podľa § 18 ods. 2 písm. d) a podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona o posudzovaní. Predmetom konania bolo oznámenie o zmene navrhovanej činnosti „ Šelpice – Boleráz, KRŽZ koľ. č. 1“, k.ú Boleráz, k.ú. Šelpice, k.ú Klčovany“, týkajúce sa komplexnej rekonštrukcie jestvujúcej jednokoľajovej elektrifikovanej železničnej trate v úseku medzi ŽST Šelpice a ŽST Boleráz, ktorá je súčasťou trate 2711 Trnava – Kúty, vypracované podľa prílohy č.8a k zákonu o posudzovaní. Prvostupňový správny orgán ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 1 a § 5 zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 3 písm. k) a § 56 písm. b) zákona o posudzovaní, postupoval vo veci takým spôsobom, že svojím listom č. OU-TT-OSZP3-2022/009661-002 informoval všetkých dotknuté subjekty o tom, že začalo zisťovacie konanie v zmysle § 29 zákona o posudzovaní. Prvostupňový správny orgán zabezpečil zverejnenie informácie o oznámení na stránke enviroportal.sk zverejnil informácie pre verejnosť podľa § 23 ods. 1 o posudzovaní. Prvostupňový správny orgán ďalej vyzval podľa § 29 ods. 8 zákona o posudzovaní obec mesto Trnava, aby v lehote do 3 pracovných dní informovala verejnosť o zmene navrhovanej činnosti na svojom webovom sídle, ak ho má zriadené, a na úradnej tabuli obce o tejto skutočnosti a o tom, kde a kedy možno do oznámenia o zmene navrhovanej činnosti nahliadnuť, v akej lehote môže verejnosť zasielať pripomienky a miesto, kde sa môžu pripomienky podávať. V stanovenom termíne zaslalo pripomienky aj Združenie domových samospráv. Následne prvostupňový správny orgán listom č. OU-TT-OSZP3-2022/0009661-018 zo dňa 20.04.2022 oboznámil v zmysle § 33 ods. 2 zákona o správnom konaní účastníkov konania s podkladmi rozhodnutia.

Na základe doručených podkladov, t.j. stanovísk dotknutých orgánov, vyjadrenia verejnosti, vyjadrenia navrhovateľa k predloženým pripomienkam vydal prvostupňový správny orgán rozhodnutie v súlade s ustanovením § 29 ods. 2) zákona o posudzovaní, že navrhovaná činnosť sa nebude ďalej posudzovať, pričom stanovil aj podmienky rozhodnutia.

K samotnému odvolaniu a posúdeniu prvostupňového konania odvolací orgán zaujíma nasledovné stanovisko:

Odvolací orgán uvádza, že považuje napadnuté prvostupňové rozhodnutie za zákonné a vecne správne.

Odvolací orgán uvádza, že z predloženého oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vyplýva, že priamo v dotknutom území sa nenachádza žiadne veľkoplošné ani maloplošné chránené územie vyhlásené v zmysle zákona č. 543/2003 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov. Dotknutý úsek železničnej trate vrátane priľahlých úsekov ciest sa nachádza v území, v ktorom platí všeobecný stupeň ochrany prírody a krajiny. Odvolací orgán ďalej uvádza, že z predloženého oznámenia o zmene navrhovanej činnosti ďalej vyplýva, že v priestore stavby sa nenachádza žiaden strom chránený podľa § 49 zákona o ochrane prírody a krajiny, bolo tiež zistené, že stavba nezasahuje do žiadnej lokality zaradenej do siete medzinárodne významných mokradí, tzv. Ramsarských lokalít. Odvolací orgán ďalej uvádza, že z predloženého oznámenia o zmene navrhovanej činnosti ďalej vyplýva, že stavba nezasahuje do žiadneho územia patriaceho do európskej siete chránených území Natura 2000.

Odvolací orgán ďalej uvádza, že z hľadiska významu možných vplyvov na životné prostredie je možné považovať za významné vplyvy na pôdu. Odvolací orgán v tejto súvislosti uvádza, že z predloženého oznámenia o zmene

navrhovanej činnosti vyplýva, že zmena navrhovanej činnosti si nevyžiada nové trvalé zábery pôdy, projekt bude prebiehať v koridore existujúceho železničného telesa v úseku Šelpice – Boleráz, pričom nedôjde ani k novým dočasným záberom pôdy, stavebné práce budú realizované na pozemkoch vo vlastníctve navrhovateľa, pri realizácii stavby bude využívaný iba vyznačený obvod staveniska a nebude zasahované do priestorov, ktoré neboli pre stavbu vyhradené, pričom po ukončení rekonštrukčných prác budú tieto plochy vrátené do pôvodného stavu. Následne počas prevádzky nebude dochádzať k negatívnym vplyvom na pôdy dotknutého územia.

Odvolací orgán uvádza, že za významné faktory treba považovať aj vplyvy na ovzdušie a klimatické pomery, vplyvy na vody, vplyvy na biotu a vplyvy na krajinu. Odvolací orgán uvádza, že z predloženého oznámenia o zmene navrhovanej činnosti nevyplývajú z vykonania činnosti významné negatívne vplyvy v zmienených oblastiach. Odvolací orgán uvádza, že z predloženého oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vyplýva, že rekonštruovaný úsek trate bude pozitívne vplývať na dotknuté územie znížením vypúšťaných vôd voľne do terénu; v súčasnosti je na dotknutom úseku železničnej trate zanedbaná údržba odvodňovacích prvkov, priekopy pozdĺž trate sú zarastené, lokálne zanesené alebo zasypané navážkami, priepusty sú čiastočne zanesené a priľahlé odvodňovacie ryhy nie sú vhodne vyspádované. V rámci rekonštrukcie železničnej trate sa navrhuje prebudovanie súčasného systému odvodnenia trate zabezpečením odvádzania vôd z povrchového odtoku zo železničného telesa systémom trativodov a pozdĺžnych priekop na priľahlý terén, resp. do priepustov. Ohľadom biotických vplyvov odvolací orgán uvádza, že z predloženého oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vyplýva, že v období prevádzky zrekonštruovaného traťového úseku nie je predpoklad nových negatívnych vplyvov na vegetáciu dotknutého územia. Ohľadom vplyvov na krajinu bolo zistené, že hodnotená činnosť nepredstavuje v území nový prvok, ekologická stabilita dotknutého územia nebude realizáciou zmeny navrhovanej činnosti zásadne ovplyvnená.

Odvolateľ vo svojom odvolaní okrem iného uvádza, že z doplňujúcej informácie nevyplýva vo vzťahu k rozhodnutiu EIA v súvislosti s pripomienkami ZDS žiadny následok. Odvolací orgán k uvedenému uvádza, že považuje uvedenú výhradu odvolateľa za neopodstatnenú. Odvolací orgán sa ohľadom predmetnej otázky stotožňuje s vyjadrením navrhovateľa, z ktorého vyplýva, že uplatnenie systému zeleného zvršku nie je aplikovateľné na predmetný traťový úsek a to práve z dôvodu absencie povoľovacieho listu umožňujúceho zabudovanie tohto technického prvku do železničnej infraštruktúry. Odvolací orgán tiež uvádza, že považuje za významnú pripomienku, že zelený zvršok patrí k mestotvorným, urbanistickým prvkom, pričom však celý dotknutý traťový úsek sa nachádza extraviláne. Odvolací orgán zároveň v zhode s vyjadreniami navrhovateľa a Ministerstva dopravy a výstavby SR uvádza, že predmetná zmena navrhovanej činnosti spočíva v rekonštrukcii dotknutého traťového úseku, a teda v kvalitatívnej obnove existujúcich prvkov, ktoré sú momentálne v nevyhovujúcom stave.

Odvolateľ vo svojom odvolaní ďalej tvrdí, že „ na stránke projektu neboli zverejnené predpísané náležitosti a to stanoviská dotknutých orgánov, stanoviská verejnosti, doplňujúce informácie. Odvolací orgán k uvedenému bodu odvolania uvádza, že považuje postup prvostupňového správneho orgánu ohľadom predmetného bodu za správny a zákonný, ktorý dostatočne reflektuje účel a zmysel zákona. Odvolateľ sám vo svojom odvolaní poukazuje na vyjadrenie prvostupňového správneho orgánu, pričom mu vytýka, že nesprávne interpretuje aplikovanú právnu normu a to tým, že prvostupňový správny orgán použil „doslovný gramatický výklad". Odvolací orgán uvádza, že povinnosťou správnych orgánov je postupovať v súlade so zákonom, pričom najmä práve podľa zrejmého (explicitného) výkladu. Odvolací orgán podotýka, že prvostupňový správny orgán sa zároveň neodchýlil od zmyslu a účelu zákona. Odvolací orgán podotýka, že informačná povinnosť prvostupňového správneho orgánu ohľadom predmetných dokumentov bola splnená tak, ako je uvedená v § 24 ods. 1 písm. f) zákona o posudzovaní, v ktorom sa stanovuje že príslušný orgán informuje bezodkladne verejnosť na svojom webovom sídle, prípadne úradnej tabuli o čase, mieste a spôsobe, ktorým sa relevantné informácie sprístupnia verejnosti, vrátane informácie o konaní verejného prerokovania. Odvolací orgán zdôrazňuje, že výhrada odvolateľa je absolútne neopodstatnená obzvlášť vo vzťahu k subjektu odvolateľa, nakoľko ten svojím postupom získal postavenie účastníka konania a teda mal právo nahliadať spisu aj ako účastník konania v zmysle zákona o správnom konaní a tým sa zoznámiť so všetkými stanoviskami a informáciami.

K výhradám odvolateľa, že prvostupňový správny orgán uplatňoval výklad, ktorý bol v rozpore s uvedeným medzinárodným dohovorom, odvolací orgán uvádza, že táto výhrada je v úplnosti neopodstatnená. Je nepochybnou skutočnosťou, že tzv. Aarhuský dohovor je medzinárodnou zmluvou, ktorou je SR viazaná. Jedným z pilierov tzv. Aarhuského dohovoru je účasť verejnosti na rozhodovacom procese v záležitostiach životného prostredia. Účasť verejnosti na rozhodovacom procese je upravená smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/35/ES. V slovenskom právnom systéme bola smernica transponovaná do zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na

životné prostredie v znení neskorších predpisov a tiež do zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia v znení neskorších predpisov. Tvrdenie odvolateľa, že prvostupňový správny orgán vykladal zákon v rozpore s Aarhuským dohovorom považujeme za mylné.

K výhradám odvolateľa, že prvostupňový správny orgán neaplikoval v konaní právne zásady vyplývajúce z tzv. Lisabonskej zmluvy, odvolací orgán uvádza, že uvedená výhrada je abstraktná a nesúvisiaca so súčasným konaním. Odvolací orgán uvádza, že v konaní bol zohľadnení ekologický záujem verejnosti. Odvolací orgán uvádza, že predmetná výhrada odvolateľa je v úplnosti neopodstatnená. Odvolací orgán poukazuje na čl. 55 ods. 1 Ústavy SR, v zmysle ktorého sa hospodárstvo SR zakladá na princípoch sociálne a ekologicky orientovanej trhovej ekonomiky, z čoho vyplýva, že všetky spomenuté prvky majú byť pri akejkoľvek hospodárskej činnosti zohľadňované primerane ku konkrétnemu prípadu. Odvolací orgán uvádza, že tvrdenie odvolateľa o prednosti ekologického záujmu neznamená vylúčenie všetkých ostatných záujmov. Odvolací orgán uvádza, že tvrdenie odvolateľa uvedené pod bodom d) podaného odvolania poukazujú na výklad zákona, ktorý má byť nekonformný s Ústavou SR a právom Európskej únie, avšak nijakým spôsobom neuvádza konkrétne pochybenie prvostupňového správneho orgánu z hľadiska konformity jeho výkladu. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle zákonných predpisov tak, ako je uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia a odvolacím orgánom neboli zistené nijaké pochybenia v tomto ohľade. Odvolací orgán poznamenáva, že obdobne ako v ďalších bodoch odvolania sa jedná o deklaratívne pojednanie všeobecného charakteru bez vyjadrenia priamej súvislosti s prejednávaným prípadom. Odvolací orgán opätovne uvádza, že zásadným dokumentom uskutočnenie stavieb je územný plán obce a regiónu, ktoré by mali zohľadňovať ako ekonomický, tak aj ekologický záujem. Odvolací orgán zároveň zdôrazňuje, že nie úlohou správnych orgánov v súčasnom konaní posudzovať schválenú územnoplánovaciu dokumentáciu a teda principiálne hodnotiť, či časť územia má byť využitá spôsobom, ktorý je vymienený v územnom pláne. Z uvedeného dôvodu odvolací orgán považuje tvrdenie odvolateľa, že prvostupňový správny orgán uprednostnil ekonomický záujem navrhovateľa a obce za absolútne neopodstatnený pre súčasný konanie.

K výhradám ohľadne rozporu napadnutého rozhodnutia s legitímnymi očakávaniami, odvolací orgán uvádza, že judikatúra Slovenskej republiky definuje legitímne očakávania ako kategóriu právnej istoty, ktorej účelom je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06). Odvolací orgán uvádza, že sa v úplnosti nestotožňuje s názorom odvolateľa, že zásada legitímnych očakávaní v konaní nebola dodržaná. Odvolací orgán naopak uvádza, že má za to, že zásada legitímnych očakávaní bola v konaní dodržaná a zabezpečená. Odvolací orgán konštatuje, že prvostupňový správny orgán sa pri vydávaní napadnutého rozhodnutia držal zaužívanej rozhodovacej praxe pri posudzovaní otázky, či sa navrhovaná činnosť, resp. jej zmena bude posudzovať ďalším postupom podľa zákona o posudzovaní, alebo či sa k ďalšiemu posudzovaniu nebude pristupovať. Odvolací orgán konštatuje, že prvostupňový správny orgán sa neodchýlil od zaužívanej rozhodovacej praxe na danom úseku. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový správny orgán zhromaždil podklady k rozhodnutiu vo forme stanovísk a vyjadrení dotknutých rezortných orgánov, ako aj obce a v procese rozhodovania zabezpečil aj účasť verejnosti. Na základe toho, že neboli zistené relevantné závažné výhrady rozhodol prvostupňový správny orgán tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia, pričom odvolací orgán poznamenáva, že prvostupňový správny orgán správne určil aj podmienky pre spracovanie ďalšieho stupňa dokumentácie. Odvolací orgán uvádza, že aj pri určovaní podmienok pre spracovanie ďalšieho stupňa dokumentácie prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so zásadou legitímnych očakávaní, nakoľko vychádzal zo stanovísk dotknutých orgánov a ich pripomienok, tak ako aj v iných obdobných prípadoch. Z uvedeného pohľadu je teda napadnuté rozhodnutie predvídateľné, a bolo možné ho legitímne očakávať.

Odvolateľ uvádza, že podmienky formulované prvostupňovým správnym orgánom vo výroku rozhodnutia sú všeobecné a podľa jeho názoru nespĺňajú kvalifikačné znaky zmierňujúcich opatrení a preto má za to, že sú porušením ním citovaných ustanovení. Odvolací orgán k uvedenej výhrade odvolateľa uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje určenie podmienok, ktoré majú za cieľ zmiernenie vplyvu navrhovanej činnosti na životné prostredie, tak ako to predpokladá § 29 ods.13 zákona o posudzovaní. Odvolací orgán poukazuje na skutočnosť, že citované ustanovenie § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní uvádza, že správny orgán má v rozhodnutí uviesť „podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie", z čoho ale nevyplýva záver, ktorý na základe toho urobil odvolateľ. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v zmysle § 1 ods. 1 zákona o posudzovaní, tento zákon upravuje posudzovanie predpokladaných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie, pred jej samotným reálnym povolením podľa osobitného predpisu a teda určenie podmienok v zmysle § 29 ods. 13 zákona je práve tým určením opatrení, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie alebo

zabránia jeho poškodzovaniu v zmysle § 2 písm. d), na ktorý poukazuje odvolateľ. Nakoľko samotná činnosť je ešte len zámerom a prerokovanie v zmysle zákona o posudzovaní nedáva povolenie na reálne uskutočnenie stavby/ stavieb, je jasné, že výsledkom je práve určenie podmienok, čo aj predpokladá samotný zákon. Z uvedených dôvodov odvolací orgán považuje napadnuté rozhodnutie sa zákonné.

K výhradám odvolateľa, že napadnuté rozhodnutie je arbitrárne a nezákonné pre nedodržanie všeobecných pravidiel týkajúcich sa výroku, odvolací orgán uvádza, že považuje toto tvrdenie odvolateľa za neopodstatnené. Odvolací orgán uvádza, že výrok napadnutého rozhodnutia je jednoznačný, zrozumiteľný, určitý a vykonateľný. Odvolací orgán uvádza, že tvrdenia odvolateľa o nedostatku týchto vlastností v prípade napadnutého rozhodnutia sú nepochopiteľné. Odvolací orgán uvádza, že bližšia analýza výroku napadnutého rozhodnutia dostatočne preukazuje správnosť tvrdenia odvolacieho orgánu. Odvolací orgán poukazuje na to, že z výroku napadnutého rozhodnutia je celkom zrejmé, o aký predmet sa jedná a čo sa má ďalej robiť, t.j. 1. navrhovaná zmena činnosti, uvedená v predloženom oznámení o zmene navrhovanej činnosti sa nebude posudzovať. Výrok teda obsahuje rozhodnutie vo veci, tak ako to predpokladá § 47 ods. 2 zákona o správnom konaní. Rovnako výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje ustanovenia právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodlo -§ 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie, § 2 ods. 3 a § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy, § 56 písm. b), § 3 písm. c), § 18, § 29 zákona o posudzovaní. Odvolací orgán zároveň uvádza, že prvostupňový správny orgán zohľadnil aj osobitné podmienky vyplývajúce z § 20a zákona o posudzovaní a § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní.

Odvolateľ vo svojom odvolaní uvádza, že neboli vykonané konzultácie podľa § 63 zákona EIA, hoci má na ne verejnosť právny nárok. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový správny orgán dostatočne zohľadnil záujmy verejnosti na získanie informácií v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia a to správnou aplikáciou § 33 ods. 2 zákona o správnom konaní, čo prvostupňový správny orgán aj popísal vo výroku napadnutého rozhodnutia. Prvostupňový správny orgán zohľadňoval aj súvislosť s ustanoveniami § 21 zákona o správnom konaní a § 24 ods. 3 zákona o posudzovaní. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 63 ods. 2 vypočítava príkladným spôsobom, čo môže byť obsahom konzultácií, pričom toto zahrňuje doplnenie informácií, ako aj vzájomné oboznámenie sa so stanoviskami. Odvolací orgán uvádza, že považuje za nesprávny záver odvolateľa, že správny orgán má postupovať presne podľa názoru účastníka konania. Inštitút konzultácii je procesným nástrojom pre diskusiu medzi určenými subjektmi, pričom však v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu prvostupňový správny orgán dal priestor k dosiahnutiu tohto účelu. Odvolací orgán k uvedenému podotýka, že sa stotožňuje s uvedeným názorom prvostupňového správneho orgánu, že v uvedenom konaní bolo verejnosti umožnené vykonať písomné konzultácie prostredníctvom zaslania odôvodneného písomného stanoviska podľa § 24 ods. 3 zákona o posudzovaní, pričom súčasný zámer (resp. zmena navrhovanej činnosti) bol v súlade s jednotlivými ustanoveniami zákona o posudzovaní zverejnený a verejnosti dostupný na webovom sídle ministerstva a zároveň boli dostupné prostredníctvom zverejnenia dotknutou obcou, v súlade s jednotlivými ustanoveniami zákona o posudzovaní.

Na základe uvedeného odvolací orgán rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie

V zmysle § 59 ods. 4 zákona o správnom konaní je toto rozhodnutie konečné a nemožno sa proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie možno preskúmať súdom.

PhDr. Vanesa Šteinerová
vedúca odboru

Informatívna poznámka - tento dokument bol vytvorený elektronicky orgánom verejnej moci

IČO: 00151866 Sufix: 10006

Doručuje sa
REMING CONSULT a.s., Trnavská cesta 27 , 831 04 Bratislava-Nové Mesto, Slovenská republika

Obec Boleráz, Boleráz 586, 919 08 Boleráz, Slovenská republika
Obec Šelpice, Šelpice 195, 919 09 Šelpice, Slovenská republika
Združenie domových samospráv, o.z., Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, Slovenská republika
Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 813 61 Bratislava-Staré Mesto, Slovenská republika

Na vedomie

Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Útvar vedúceho hygienika rezortu, Oddelenie oblastného hygienika Bratislava, Námestie slobody, 811 06 Bratislava 1
Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Sekcia stratégie dopravy, odbor rozvoja dopravnej infraštruktúry, Námestie slobody, 811 06 Bratislava 1
Krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Trnave, Vajanského 22, 917 77 Trnava 1
Trnavský samosprávny kraj, Starohájska, 917 01 Trnava 1
Krajský pamiatkový úrad Trnava, Cukrová 1, 917 01 Trnava 1
Okresný úrad Trnava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Kollárova 8, 917 02 Trnava 2
Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, Kollárova 8, 917 02 Trnava 2
Okresný úrad Trnava, odbor krízového riadenia, Kollárova 8, 917 02 Trnava 2
Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie štátnej vodnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja, Kollárova 8, 917 02 Trnava 2

Doložka o autorizácii

Tento listinný rovnopis elektronického úradného dokumentu bol vyhotovený podľa vyhlášky č. 85/2018 Z. z. Úradu podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu z 12. marca 2018, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe vyhotovenia a náležitostiach listinného rovnopisu elektronického úradného dokumentu.

Údaje elektronického úradného dokumentu	
Názov:	[Rozhodnutie o odvolaní]
Identifikátor:	OU-TT-OOP3-2022/025560-0086645/2022

Autorizácia elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Alena Stupjanská
Oprávnenie:	1182 Zamestnanec poverený zastupovaním vedúceho odboru okresného úradu
Zastupovaná osoba:	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky SK IČO 00151866
Spôsob autorizácie:	Kvalifikovaný mandátny certifikát
Dátum a čas autorizácie:	27.07.2022 11:32:40
Dátum a čas vystavenia časovej pečiatky:	27.07.2022 11:32:55
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje: OU-TT-OOP3-2022/025560-0086645/2022	

Informácia o vyhotovení doložky o autorizácii	
Doložku vyhotovil:	Mgr. Juraj Zárecký
Funkcia alebo pracovné zaradenie:	Referent
Označenie orgánu:	Okresný úrad Trnava IČO: 00151866
Dátum vytvorenia doložky:	12.08.2022
Podpis a pečiatka:	

